

Nagy Andrea

A hegyek mozgása már nem riaszt
A szél kifújja lélegzeted

* * *

A csillagok szelíd iszonyában
ablakomból otthon vagyok.

* * *

Nyugalom.
Lefeküdt a Nap.
A földi állatok neszeznék
testedben
Sápadtan szorongatjuk hajszálaid
illene összeszedni már magunkat
Talán soha nem voltál ilyen szabad.

Oostende a keleti vég.
Tőled Nyugatra.
Vergődését elsimítja a parton
a tenger habja.
Látom még, a sós szagot
érezem még
víz alá bújt a messzeség
homokpartja.

* * *

Vándorok húznak el,
a folyópart fölött
madarak.
Félelemtesek most és
hatalmasak.
A folyó kinyílt,
halait tenyészt.
a kopácsolás a parton a régi,
látni a házakat.